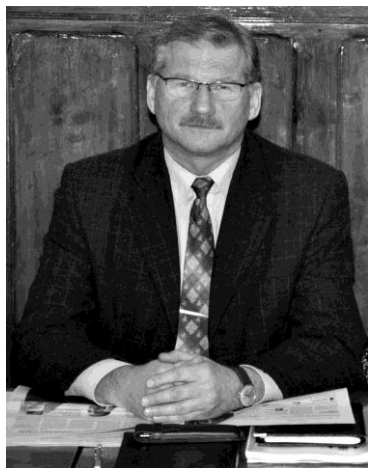

Roman Glura

**PIOTR RADOJEWSKI (1954-2020)
– WYCHOWAWCA MŁODZIEŻY, DYREKTOR LICEUM
OGÓLNOKSZTAŁCĄCEGO, DZIAŁACZ SAMORZĄDOWY,
SPOŁECZNIK, TRENER I SPORTOWIEC,
FOTOGRAFIK, REGIONALISTA**

Piotr Antoni Radojewski urodził się 17 sierpnia 1954 roku w Krotoszynie. Ojciec Marian pracował jako urzędnik w tamtejszym oddziale Państwowego Zakładu Ubezpieczeń. Matka Irena Radojewska, z domu Mikstacka, zawodowo nie pracowała, zajmowała się prowadzeniem gospodarstwa domowego i wychowaniem dzieci. Marian i Irena mieli ich czworo: Krysytę, Czesława, Piotra i Pawła. Rodzina Radojewskich od pokoleń była związana z Krotoszynem. Marian i Irena Radojewscy byli właścicielami dużej kamienicy przy ulicy Zdunowskiej w samym centrum miasta.

Najwcześniejsze lata młodości Piotra Radojewskiego były związane z rodzinną miejscowością. Tam w 1968 roku ukończył Szkołę Podstawową nr 4, a następnie zdał maturę w 1973 roku w Liceum Ekonomicznym. W czasach licealnych ujawniła się jedna z największych pasji Piotra – siatkówka.

W latach 1969-1973 był czynnym zawodnikiem Klubu Sportowego Astra w Krotoszynie.

Zamiłowanie do sportu wytyczyło jego drogę życiową. Po zdaniu matury rozpoczął studia magisterskie na Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu. Będąc studentem, grał w siatkówkę w tamtejszym drugoligowym klubie Posnania. Z zaangażowaniem działał w organizacjach sportowych (Akademicki Związek Sportowy) i turystycznych (Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze). Znakiem czasu było zapisanie się do Socjalistycznego Związku Studentów Polskich, a w roku 1975 również do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Tytuł magistra wraz z uprawnieniami trenerskimi w piłce siatkowej uzyskał w 1977 roku.

Lata studenckie były przede wszystkim ważne dla życia osobistego. Odwiedzając swoje rodzinne miasto, spotykał się z młodszą koleżanką ze swojego liceum, pochodzącą z Koźmina Haliną Stefaniak. W roku 1977 zawarli oni związek małżeński. Owocem tego związku są dwaj synowie: Tomasz (urodzony w 1978 roku) i Adam (urodzony w 1980 roku).

Zamiłowanie do siatkówki spowodowało, że Piotr Radojewski związał się z Gostyniem. Odbываяc po studiach roczną służbę wojskową w ramach Szkoły Oficerów Rezerwy w pobliskim garnizonie leszczyńskim, dość przypadkowo dowiedział się o poszukiwaniach trenera dla siatkarzy prowadzonych przez zarząd MKS Kania Gostyń. Zgłosił swoją kandydaturę, która została przyjęta. W ten sposób w 1978 roku rodzina Radojewskich trafiła do Gostynia.

Początki jednak nie były łatwe. Otrzymali małe jednopokojowe mieszkanie w pomieszczeniach należących do Sądu Rejonowego. Mając stanowisko trenera siatkarzy Kani (1978-1996), grał początkowo również jako zawodnik w zespole. Drużyna awansowała do III ligi. Kilku jego wychowanków trafiło później do zespołów I lub II ligi siatkarskiej. Przez wiele lat (1992-2006) pełnił funkcję miejsko-gminnego, a później powiatowego przewodniczącego Szkolnego Związku Sportowego. W latach 1978-1979 dodatkowo był trenerem siatkarskiej kadry ówczesnego województwa leszczyńskiego. Ponieważ posiadał uprawnienia pedagogiczne, w 1978 roku otrzymał pracę nauczyciela wychowania fizycznego w Szkole Podstawowej nr 1 im. Czarnego Legionu w Gostyniu. Z tą placówką związał się na kolejnych 7 lat. W tym czasie ujawniły się jego pozasportowe pasje: turystyka i fotografia. Organizował obozy, wyjazdy i wyprawy rowerowe dla młodzieży oraz prowadził kółko fotograficzne dla uczniów. W latach 1979-1987 Piotr Radojewski pełnił funkcję społecznego kuratora dla nieletnich w Sądzie Rejonowym w Gostyniu.

W 1985 roku rozpoczął pracę w gostyńskim Liceum Ogólnokształcącym. Swoje pasje umiał zaszczepić licealistom. Widać to było, kiedy drużyna LO zdobywała tytuły mistrzów województwa leszczyńskiego w piłce siatko-

wej i w biegach przełajowych. W latach 1986-1996 był organizatorem i kierownikiem ośmiu obozów rowerowych dla młodzieży gostyńskiego liceum w różnych regionach kraju (między innymi: Mazury, Suwalszczyzna, ziemia lubelska, ziemia elbląska, Pomorze).

W roku 1999 Piotrowi Radojewskiemu powierzono funkcję wicedyrektora szkoły. Natomiast w 2001 roku wygrał konkurs na dyrektora Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Gostyniu. To stanowisko pełnił przez dwie kadencje do 2011 roku. Lata te zaowocowały wieloma zmianami w szkole. Udało się przeprowadzić sporo remontów, jak chociażby wymianę dachu czy gruntowną renowację elewacji frontowej gmachu. Najważniejszą jednak inwestycją, długo oczekiwaną przez społeczność szkolną, była budowa hali sportowej. Ogromna w tym zasługa ówczesnego dyrektora Piotra Radojewskiego. Otwarcie hali sportowej nastąpiło w 2010 roku w ramach wojewódzkiej inauguracji roku szkolnego.

Jako dyrektor starał się nawiązywać do tradycji szkoły. W 2001 roku był jednym z założycieli i później członkiem zarządu Stowarzyszenia Absolwentów, Wychowawców i Wychowanków Gimnazjum i Liceum w Gostyniu im. ks. prof. Franciszka Olejniczaka „Omnes Unum Simus”. Inicjował i współorganizował kolejne jubileusze szkoły oraz towarzyszące im zjazdy absolwentów, szczególnie te w latach 1999, 2004 i 2010. W roku 2009 pomagał w organizacji zjazdu konwiktorów, absolwentów gostyńskiego LO, którzy w okresie nauki w liceum mieszkali w konwikcie, internacie prowadzonym przez księży filipinów w klasztorze na Świętej Górze koło Gostynia (2009). Przygotowywał okolicznościowe wydawnictwa. Był współredaktorem i współautorem pozycji książkowych: albumu *Gimnazjum i Liceum w Gostyniu w fotografii* (Gostyń 2004) i książki pamiątkowej *Wszyscy jesteśmy jednością. Księga XX zjazdu Absolwentów, Gimnazjum i Liceum Ziemi Gostyńskiej* (Gostyń 2010). Współtworzył liczne jednodniówki szkolne, takie jak: „Gimnazjum i Liceum w Gostyniu” (1994, 1999), „Echo Zjazdu” (1995). Dzięki jego staraniom szkoła otrzymała w 2004 roku sztandar. W tamtym czasie chór szkolny pod kierownictwem Andrzeja Jankowskiego wydał dwie płyty (2002, 2009).

Kiedy Piotr Radojewski pełnił funkcję dyrektora lub wicedyrektora, w gostyńskim LO zorganizowano liczne wystawy dostępne dla całej lokalnej społeczności, w tym między innymi: „Uzbrojenie i umundurowanie żołnierza polskiego”, „Gostyń i gostynianie na starej fotografii”, „Sowieckie piekło”, „Życie codzienne podczas okupacji w Wielkopolsce”. Organizowano biesiady oraz „Soboty z Liceum” – blok imprez promujących szkołę.

Liceum gostyńskie inicjowało współpracę ze szkołami zagranicznymi. Jednym z efektów wizyty Piotra Radojewskiego we francuskiej Normandii było nawiązanie oficjalnych kontaktów pomiędzy gostyńskim LO a Liceum Galileusza (Lycée Galilée) w Franqueville-Saint-Pierre. Szkoła organi-

zowała również wymianę młodzieży z niemieckim Gimnazjum Josefa Bernharta (Josef-Bernhart-Gymnasium) w Türkheim w Bawarii.

W 2011 roku Piotr Radojewski ubiegał się o kolejną kadencję dyrektora szkoły. Złożył dokumenty na konkurs, ale wobec niedopuszczenia do niego wszystkich kandydatów, zrezygnował z pracy i przeszedł na emeryturę.

Piotr Radojewski był również samorządowcem. Wielokrotnie wybierano go na radnego Rady Miejskiej w Gostyniu. Mandat sprawował od 1998 roku do końca życia, z przerwą na jedną kadencję (2014-2018). W latach 1998-2002 i 2002-2006 był przewodniczącym Rady. Jak sam wspominał:

Uczestniczyłem w przygotowaniu wielu kluczowych dla gminy dokumentów m.in. Strategii rozwoju miasta i gminy Gostyń; Profilu społeczno-gospodarczego miasta i gminy Gostyń; Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Gostyń.

Jako radny i przewodniczący rady aktywnie wspierał współpracę zagraniczną gminy. Ważnymi partnerami Gostynia były samorządy w Luksemburgu, Niemczech, we Francji i na Łotwie. Kontakty międzynarodowe Piotr Radojewski starał się też rozwijać w ramach Stowarzyszenia „Dom Europejski”, którego był aktywnym działaczem, pełniąc nawet w latach 2016-2017 funkcję prezesa zarządu tej organizacji.

Zawsze starał się unikać sporów politycznych. Szukał porozumienia. Bezpartyjny, człowiek dialogu, typ państwowca. Oto jak działalność Piotra Radojewskiego podsumował podczas mowy pogrzebowej Mirosław Żywicki, przewodniczący Rady Miejskiej w Gostyniu:

(...) Dla wielu byłeś wzorem samorządowca. Zawsze szukałeś tego co łączy, a nie tego co różni, z niezwykłą klasą i spokojem prowadziłeś dyskusję o sprawach samorządowych i zawsze stawałeś po stronie mieszkańca. Merytoryczny, przygotowany do dyskusji, mający szacunek i cierpliwość – takim Cię zapamiętamy. Oddałeś Gostyniowi blisko dwie dekady swojego życia.

Piotr Radojewski pokazał, że w życiu trzeba mieć pasję. Dla niego to były: sport, turystyka, regionalistyka, ale i fotografika, malarstwo. W roku 1982 prezentował swoje zdjęcia na wystawie „Konfrontacje '82” w Lesznie. Brał udział w „Biennale fotografii sportowo-turystycznej '86” w Krakowie. Od 10 do 27 czerwca 1997 roku zaprezentowano w Gostyniu jego autorską wystawę fotograficzną „Pejzaże”. Przy pomocy zdjęć dokumentował zmiany, jakie zachodziły w Gostyniu. Olejne obrazy Piotra były ozdobą wystaw podczas zjazdów absolwentów w gostyńskim liceum. Od stycznia 1977 roku pisał również dziennik.

Do końca życia starał się żyć bardzo aktywnie. Angażował się w prace samorządu gminy, Stowarzyszenia „Dom Europejski”. Serce jednak było coraz słabsze...

Zmarł 25 grudnia 2020 roku w Śremie. Pochowany został w grobie rodzinnym na cmentarzu parafialnym w Krotoszynie.

Za swoją działalność Piotr Radojewski był wielokrotnie odznaczany i nagradzany. Otrzymał: Srebrny Krzyż Zasługi (2004); Złotą Honorową Odznakę Polskiego Związku Piłki Siatkowej (1983); Złotą Odznakę Organizacji Kultury Fizycznej i Turystyki (1983); Odznakę „Za zasługi dla Związku Kombatanów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych” (2006). Szkolny Związek Sportowy uhonorował go również medalem „Za zasługi w rozwoju kultury fizycznej w szkole” (1992) i odznaką „Za zasługi w sporcie szkolnym” (1988). Otrzymał również liczne nagrody – w tym między innymi: Kuratora Oświaty (2010), Inspektora Oświaty i Wychowania w Gostyniu (1985), Zarządu Powiatu Gostyńskiego (2002, 2003, 2004, 2005, 2007, 2009).

